

Do generała

Za słowa kłamstwem splugawione
Za mundur bratnią krwią splamiony
Za ręce siłą rozłączone
Za naród głodem umęczony
Za oczy dziecka przerażone
Obróć swój tryumf w partyjnej chwale
Naród dziękuje Ci generale

Za pogrom braci bez litości
Za mundur wojska zbezczeszczony
Za mękę strasznej bezsilności
Za ból rozłąki z mężem żony
Za łzy i rozpacz samotności
Ciesz się, żeś działał tak wspaniale
Naród dziękuje Ci, generale

Za połamane pałką kości

Za koszmar wielki brata z bratem
Za nienawiści siew i złości
Za to, że żołnierz stał się katem
Za znów zdławiony świt wolności
Pomnik swych zasług wzniosłeś trwale
Naród dziękuje Ci, generale

Za nałożone znów kajdany
Za zbrodnie łagrów w polskiej ziemi
Za fałsz przemówień wyświechtany
Za język prawdy zakazany
Wypnij na Kremlu pierś po medale
Naród dziękuje Ci, generale

Naród śle swe podziękowania
Żeby Ci legły jak kamienie
Przypnij je śpiesznie bez wzdragania
Może obudzą Twe sumienie
Bo generale nie znasz godziny
Gdy przed Największym Dowódcą świata
Złożysz ostatni raport za swe czyny
Z piętnem Kaina, krwią swego brata

(Wiersz powstał po wprowadzeniu stanu wojennego w Polsce.)

Autor: nieznanym